

хранене на селското население, което е многочисленно, М. З. Д. И. си постави за задача да рационализира храненето и общо подобри народната изхрана: чрезъ употребата на продукти получени въ стопанството, по-доброто оползотворяване на собствения трудъ — къмъ пълна, здрава и достатъчна храна!

По пътя на търсене начинъ за сдобиване селското население съ по-добра и евтина храна, се дойде до откриването на народните консервни работилници, чиято скромна и достъпна за селянина форма напълно допадна на нуждите му, поради което тъхния брой бързо нараства. Отъ домашните примитивни консерви чрезъ тия работилници се достигна до онзи видъ хигиенична консерва, която може масово да се приготвлява. Резултатите сѫ отлични. Постигна се, отчасти, разнообразяване на храната, оползотвориха се много продукти, които въ сезона на изобилие се разхищават; спестиха се маса срѣдства и днесъ селското домакинство е улеснено съ зимната храна и вместо обикновените продукти и традиционното зеле, картофи, бобъ, трапезата се гордѣе съ хубави, здрави, висококачествени консерви. Презъ 1938 год. въ 92 работилници на Плевенска област се произведоха 295.541 кгр. консерви, при 0.78 лв. производ. разходъ за кгр., презъ 1939 год. се стигна до 174 работилници — съ 500.000 кгр. производство.

Общо до края на 1939 год. народните консервни работилници сѫ произвели 2.241.802 кгр. консервиранъ зеленчукъ, който разпределенъ между 97.676 домакинства, се пада по 23 кгр. на едно домакинство или 3,615 кгр. на една работилница.

Тая цифри достатъчно говорятъ колко навременно и целесъобразно е това мѣроприятие на М. З. Д. И. и какъ масово се възприема отъ населението. Разрастващето се консервно дѣло допринесе отчасти за увеличение площта на зеленчуковите градини и отъ тамъ отражение върху зеленчуковото производство, което отъ 125,158 кгр. за 1934 год. достигна 380,900 кгр. презъ 1937 година

Тая първа и решителна по своите резултати стъпка въ разрешение проблема за рационализиране на храненето трѣбва да се подкрепи, като се сгъсти мрежата на тия малки консервни фабрики, което неминуемо ще доведе не само до по-голѣмо производство, но и къмъ по-усилена консумация, а отъ тамъ ще се стигне по-добро хранене, повече здраве и жизнеспособност.

Бѫдещите консервни работилници ще трѣбва да се нағодятъ къмъ производство и на различни мармелади, ракели, пюreta отъ зеленчукъ, а така сѫщо за приготвление на солени и пушени месни консерви, пригодени къмъ вкуса на селското население. Само тъй ще разнообразимъ хранител-